

Man kan også gøre det, og det tror jeg vil blive tilfældet mange gange, at den, der så bliver prøveløsladt, fordi han eller hun har kvalificeret sig til det, får prøveløsladelsen efter halv tid betinget af nogle særlige vilkår; det kan være en fortsat behandling eller andet.

Der bliver også en mulighed for, at man prøveløslades efter halv tid, hvis den indsatte samlede forhold taler for, at det ikke er nødvendigt at fortsætte med at afsoni i et fængsel, og hvor man så lader fængselsopholdet erstattes – i gåseøjne – af en samfundstjeneste. Også det synes jeg er hensigtsmæssigt.

Kl. 17.55

Jeg kunne godt håbe, at næsten alle, der bliver indsat i danske fængsler, kom ud efter et halvt år, for det ville jo betyde, at de alle sammen benyttede det som en ny start og virkelig var engageret i at gøre det bedre og ikke være kriminelle fremover, men så naiv er jeg ikke. Jeg tror, der vil blive forholdsvis få, men jeg synes, det er godt, at muligheden er der, og jeg håber, at der er flest muligt, der vil tage imod det til gavn for dem selv og også til gavn for resten af samfundet.

Anne Baastrup (SF):

Med lovforslaget lægger ministeren op til en tidlig prøveløsladelse af indsatte, som på forskellig vis har bevist, at de aktivt forsøger at ændre sig og deres kriminelle adfærd. SF er grundlæggende enig med ministeren i dette lovforslags hensigt, en holdning, som jo ikke er så underlig, al den stund vi nærmest ligesom har foreslået det under vores tidligere forhandlinger i kriminalforsorgsregi.

Der er ingen tvivl om, at fængselsophold kan være urimelig nedbrydende for de indsatte, og det skal vi forhindre, hvis de aktivt bruger deres tid under afsoningen til at forbedre sig. Afsoning i fængsler er generelt ikke opbyggende for folk, derom er der ingen tvivl.

I nogle situationer kan et fængselsophold imidlertid føre til noget godt; det er, når de forskellige programmer lykkes; det er, når en voldsmand har lært at styre sig selv; det er, når en narkoman er kommet ud af sit stofmisbrug. Kombineres det med, at man under afsoningen har lært at læse, skrive og regne, er det ikke så dårligt.

Fængselsinspektørerne har i deres udtalelser argumenteret mod forslaget ud fra den betragtning, at der i for høj grad er skøn i beslutningen om, at en indsat kan blive omfattet af en eventu-

el tidlig prøveløsladelse og – når denne beslutning er truffet – om den handleplan, der herefter fastlægges, overholdes.

Det er naturligvis vigtigt, at de indsatte ikke udsættes for en forvaltning af denne nye mulighed, som giver anledning til en oplevelse af, at der ikke er retssikkerhed for de indsatte. Manglende forudsigelighed for de indsatte giver utvivlsomt anledning til reaktioner. Det skal vi forhindre, og vi skal derfor nøje drøfte indvendingerne fra fængselsinspektørerne i Retsudvalget.

I den forbindelse er det jo også vigtigt, at der ved udviklingen af praksis med denne her nye lovgivning hurtigt kommer relativt klare kriterier for, hvem der kan løslades før tid, og hvad man skal gøre for rent faktisk at kunne blive løsladt. Derfor er det under alle omstændigheder fornuftigt, at det bliver kriminalforsorgen, der i starten har kompetencen til at træffe beslutningen.

Advokatrådet har peget på, at det ville være fornuftigt, at der skal være den hurtige domstolskontrol i henhold til straffuldbyrdelsesloven på det her område, for at give retssikkerhed og for at få afgørelseskompetencen væk fra fængselspersonalet og fængselsledelsen. Det forslag ser fornuftigt ud, og derfor synes jeg også, at vi skal overveje det under udvalgsarbejdet.

Vi skal så også være opmærksomme på, at vi skal følge, hvordan loven kommer til at fungere i praksis, og vi skal naturligvis også følge, hvilke problemer der eventuelt måtte opstå efter denne her ordning.

Statsfængslet på Kragsskovhede foreslår, at begrebet opførsel også kan omfatte, at indsatte udfører deres arbejde til punkt og prikke, idet man på Kragsskovhede ser det som det største problem, at indsatte blot pjækker og er uinteresserede. Samtidig – og det er jo selvfølgelig pinligt for mig, der hele tiden har snakket om behandling og uddannelse – anføres det, at det er en forældet tankegang, at man kun taler om uddannelse og behandling og intet andet. Jeg synes derfor også, at vi skal kigge på den kritik, der kommer fra Kragsskovhede, en kritik, vi skal tage alvorligt, og også i Retsudvalgets behandling af forslaget tage denne her ind.

Men selv om SF ikke får alle sine forslag til ændringer igennem, ændringer, som vi endnu ikke helt er klar over hvordan ser ud, vil vi til slut stemme for lovforslaget.